

## Třetí fáze reformy aneb Pašalíky pro vyvolené

Několik let odkládaná třetí fáze reformy veřejné správy vypadá podle prvních informací jako další tunel na občany. Vládnoucí garnitura chce evidentně dobře zajistit své věrné a (všeho) schopné. Na každých patnáct řadových ministerských úředníků může být už vedoucí a na pětatřicet ředitel. To budou platy a prémie! Paní Nagypová na Úřadu vlády dala přeci příklad.

Není divu, že je Praha nejpravicejší město v republice a úředníci nejen z ministerstev, ale i bank a ředitelství různých podniků tam houfně volí Topku a někteří z nostalgie ODS. Zatímco regiony vinou špatné makroekonomické politiky formulované v Praze zkomírají a jsou všechny pod průměrem EU, tak část vyvolených Pražanů si žije vysoko nad průměrem. Bují zde korupce a kdo, jak se říká, nepřijede na praseti, nemá šanci na cokoli dosáhnout.

Lhostejnost se nám nevyplatila a nevyplácí. Měli bychom klást správné otázky "odpovědným" a trvat na jejich zodpovědnosti. Nebuďme lhostejní, neděláme to jen pro sebe, ale hlavně pro své děti. Možná nám budou také jednou klást "správné" otázky a my se jim budeme stydět podívat do očí.

V devadesátých letech se tunelovala naše minulost, následně až do teď se tunelovala naše přítomnost a teď prostřednictvím důchodové reformy se tuneluje už naše budoucnost. A k tomu se vhodné personální rezervy přesunou z ministerstev do penzijních fondů, kde budou na oplátku nakupovat Kalouskovy dluhopisy.

Aby k tomu nedošlo, je nutné se duševně namáhat. Sehnat si dost relevantních informací, zvážit je, porovnat je a podle toho se nějakým způsobem rozhodnout.

# www.dratemdovoka.clan.su

## KOMUNISTICKÁ STRANA ČECH A MORAVY

OV Praha 1, Praha 6, Praha-východ, Praha-západ, Beroun, Domažlice, Klatovy, Mladá Boleslav, Plzeň-sever, Příbram, Rokycany, Tachov, Trutnov, MěV Jirkov, KPI Olomouc, spolu s Komunistickou stranou Československa, Svazem mladých komunistů Československa a Komunistickým svazem mládeže

## POZVÁNKA

na XXXIII. pražskou teoreticko-politickou konferenci s mezinárodní účastí konanou u příležitosti 95. výročí Velké říjnové socialistické revoluce na téma

**„K AKTUÁLNÍ PROBLEMATICE IDENTITY  
KOMUNISTICKÉHO Hnutí“**

**v sobotu 3. listopadu 2012 od 9<sup>00</sup> do 16<sup>30</sup> hodin**

ve velkém sále ÚV KSČM, I. patro č. 76, Politických vězňů 9, Praha 1



## Smrtící koktejl namixovaly vlády

Desítky mrtvých a zmrzačených lidí jdou na vrub posledních vlád, politiků a jejich úředníků, shodují se oslovení ekonomové, analytici a komentátoři. Zvýšit spotřební daně a dekriminalizovat pančování alkoholu v době ekonomické krize může pouze naprostý hlupák a diletant, nebo zkorumpovaný politik do jehož stranické kasičky přicházejí černé peníze. Jiná vysvětlení nejsou možná a v každém případě není vhodné takovým lidem nadále svěřovat své životy, zdraví a veřejné zdroje.

Ve vyspělých demokraciích by ihned odstoupil jak ministr financí (jemuž podléhá Celní správa, která má alkohol regulovat), tak ministr zdravotnictví i ministr zemědělství. Nečekali by, až je premiér odvolá. U nás je však možné nejen, že je neodvolá, ale dokonce pochválí za dobrou práci, varují odborníci. Čekat jakoukoliv sebereflexi od evidentně zko-

rumpované a mocí opilé politické kasty by se občanům už brzy opět nemuselo vyplatit. Nezapomínejme, že jsme v boji proti terorismu a teroristé dobře viděli neuvěřitelné mezery v bezpečnostním a zdravotnickém systému ČR.

Smrtelně jedovatý metanol v politiky dekriminalizovaném pančovaném alkoholu má na kontě už přes dvě desítky obětí. Celá aféra se tak řadí mezi největší katastrofy, které Českou republiku postihly. Počtem obětí je zatím druhou nejzávažnější.

Více lidí zemřelo v ČR při povodních v roce 1997, které postihly třetinu země. Tehdy přišlo o život 50 lidí. Většina z obětí utonula. Nejvíce obětí v jedné obci bylo v Troubkách na Přerovsku, kde při povodni zemřelo devět lidí. Tehdy šlo o řádění živlů, nyní však jde vina jednoznačně za politiky, shodují se oslovení analytici.

## Důvěra Nečasovi a spol. neústavní, varuje i pravicový poslanec!

Nečasova vláda v čele s Kalouskem se v zájmu svých sponzorů neštítí ničeho, ani pošlapávání platné ústavy. Spoléhá se zřejmě na korupci a mediální agentury, které lidem vše správně vysvětlí.

"Dne 18. 7. jsem vás upozornil na riziko neústavnosti rozhodování ve věci vyslovení nedůvěry vládě a dnes je zřejmé, že nás v řádu několika desítek dnů čeká rozhodování obdobné, hlasování spojené se žádostí vlády o vyslovení důvěry. Ta neústavnost, riziko zpochybnění spočívá v neúčasti, resp. v zabránění účasti poslance Parlamentu České republiky na takovém hlasování. Hlasování o důvěře je totiž kvalitativně jiné hlasování než hlasování o nedůvěře, to snad víte. V hlasování o důvěře, tedy pro vládu, rozhoduje také prostá většina

jednoho jediného hlasu z hlasů přítomných poslanců. Chce snad vláda plout na křehké většině jednoho hlasu, většině získané v množině poslanců stanovené díky neúčasti pana poslance Davida Ratha," hřímal v pátek ve sněmovně nezařazený poslanec Michal Doktor. Vládní poslanci, většina ČSSD a mainstreamová média ho ale ignorovali.

O co jde? Legitimita vlády, která vládne a své návrhy prosazuje jen díky tomu, že vězní opozičního poslance, je velmi pochybná. Bohužel musíme dodat, že žádná analýza, které se dožadoval již v červenci, nebyla vypracována. Takto může Kubiceho a Červíčková policie pozatýkat libovolné množství dalších opozičníků a má výraznou většinu jistou.

Legislativní odbory Sněmovny potvrdil, že ani

předsedkyně Sněmovny Miroslava Němcová (ODS), která o to byla Michalem Doktorem výslovně požádána, ani zbylý místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek (ČSSD) její vypracování legislativnímu odboru Sněmovny nezadali! To mimo jiné ukazuje pravou tvář sociální demokracie, která přes plamennou opoziční, proobčanskou a lidovou rétoriku, fakticky účinně kryje špinavost koalice. Pracov-

vat Rathovi ve sněmovně po dobu trestního stíhání totiž zabránili při hlasování jeho přítelkyně a přátelé z oranžové strany. Poslankyně Kateřina Konečná (KSČM) k tomu dodala, že „kdyby Rathovi bylo umožněno pracovat ve Sněmovně, tak by to bylo nejen ústavně konformnější, ale lidé by nám konečně přestali vyčítat to jak je možné, že Rath bere plat, i když nic nedělá!“

## Krise eurozóny má i pozitivní řešení

Naše obavy z překotného zavádění eura bez reálné konvergence ekonomik se plně potvrdily. Varovali jsme včas. Nyní se hraje o udržení eurozóny za cenu až sedmiprocentní inflace a prodlužování pracovní doby na šest dní v týdnu, jako např. v Řecku. Ale ani to situaci nevyřeší. Nakonec i Němcům dojde trpělivost a budou žádat změny. Řešením je už před lety navrhované zespolštění základních výrobních prostředků,

následné zrušení peněz v jejich současné nekruté podobě i s dluhy a úroky, které jsou principiálně nesplacitelné a slouží jen k převzetí kontroly nad reálnou ekonomikou privátními bankéři a zavedení objektivních Pracovních kreditů. Tyto systémové změny je možné opřít o legitimní Občanskou ústavu schválenou referendem, jak na úrovni EU, tak ČR, jak navrhuji například naši přátelé z Levice.

## Světů vládne GOD

Dnešnímu světu vládne GOD. Gold, oil, drugs (zlato, ropa, drogy). Ve Vietnamu a celé jihovýchodní Asii nešlo o nic jiného než o drogový byznys. To samé se dnes děje v Afghánistánu. Je dokázáno, že CIA a další tajné služby pašovaly enormní množství heroinu z tehdy válečného Vietnamu, Laosu či Kambodže do západních zemí. Navíc válku útokem pod falešnou vlajkou v Tonkinském zálivu vyvolali. Výnosy z tohoto nelegálního byznysu byly

použity pro nelegální operace tajných služeb, financování volebních kampaní ve Spojených Státech či financování státních převratů v Jižní Americe atd. Všechny tyhle drogové peníze se praly samozřejmě v systémových bankách, které z nich také profitovaly. Dnešní situace v Afghánistánu je jako přes kopírák. Jenomže tam se dnes neválčí proti „komunistům“ ale proti „terorismu“. Vidíte tu paralelu?

## Malé víkendové předvolební zamyšlení

Demokracie přestává naplňovat své základní cíle a stává se zklamáním. Nepřináší svobodu a skutečnou možnost společně a svobodně rozhodovat o tom, jak budeme ve své republice žít. Politická scéna je prohnílá. Avšak politické všech stran mohou být spokojeni. Hrají

divadlo, které jim přináší jen výhody. Ať již hrají hlavní roli či zrovna čekají v šatně, ať již vystupují na scéně „celonárodního“ parlamentního divadla, nebo hrají ochotnické představení pro místní publikum, mají privilegia, která z nich činí vládnoucí kastu. Jestliže si dříve na

novou šlechtu hrály některé komunistické nomenklaturní kádry, dnes se o totéž snaží většina i tzv. demokratických politiků. Pohrdají občany a v tom navazují na nejhorší tradice. V době voleb se předhánějí v lichotkách a slibech. Jakmile volby skončí, jsou slybi zapomenuty a „vážení voliči“ se změní v nebezpečný a údajně primitivní dav, který musí být držen na uzdě „osvícenou vládou“ našich vyvolených politiků. Tuto svou pyšnou namyšlenost se pak marně snaží zakrýt účelově propukajícím antikomunismem, který má přesvědčit občany, aby jim, „jediným strážcům demokracie“ a „poslední hrází“ před komunistickým nebezpečím dali svůj hlas. Pro občana je však obtížné rozeznat naduté a často sobecké chování těchto „demokratů“ od chamtivosti a licoměrnosti některých dřívějších funkcionářů KSČ. A opoziční KSČM se stává přijatelnou alternativou. Zatím, co jsme lákáni na falešné sliby prokapitalistických, doslova mafiánských stran, v zákulisí politické scény bují bezskrupulózní boj o moc a přízeň vlivných lobbistických skupin. Je na čase skoncovat s tímto pokrytectvím. Politikové, kteří nám lichotí, když potřebují naše rozhodnutí ve volbách, aby si mohli podržet svá privilegia, se vzápětí děsí možnosti, že bychom my, občané mohli rozhodovat něco sami. Opravdu jsme ochotni věřit, že politikové jsou výkvět moudrosti a morálních kvalit, kteří nemají jiný zájem než pečovat o naše blaho? Opravdu jsme ochotni věřit, že průměrný občan, který je údajně nekompetentní a nezodpovědný, je schopen vybrat ze svých řad tyto morální hrdiny poslaneckých a zastupitelských lavic? Opravdu si zastupitelé na všech stupních o sobě myslí, že stojí takto vysoko nad námi všemi ostatními? Nespokojenost s podobou současné zastupitelské demokracie se šíří ve všech demokratických zemích. Občané mají oprávněný pocit, že jsou soustavně obelháváni, okrádáni a podváděni. Avšak bylo by velkou chybou očekávat řešení od silných osobností, od nových, tentokrát již opravdu demokratických stran. Zkušenost opakovaně ukazuje, že každá taková osobnost či strana se dříve či později zapojí do systému vzájemných úsluh a výhod, vzájemného boje o moc a důležitá křesla, viz VV a LIDEM. A ještě horší by bylo, kdybychom přestali věřit v demokracii a podporovali její nahrazení nějakou formou autoritativního politického systému.

Vždy, když je omezena demokracie, platí drastickou a často také krvavou daň právě prostí občané. Občané sami musí mít právo rozhodovat o všem, o čem chtějí, a to přímo např. prostřednictvím referenda, pokud takové přání formou petice projeví. Toto využití metod přímé demokracie ostatně předpokládala již washingtonská deklarace vyhlášená ČNR 18.10.1918 a obdobně i první návrh ústavy ČR, inspirovaný švýcarským modelem, který však politici zablokovali. K plnému obnovení hrdoosti a samostatnosti českého občana nestačí fráze o pravdě a lásce, obecném dobru a podobně. K tomu je nutné, abychom se začali chovat jako hrdí a svéprávní občané, kteří jsou si plně vědomi své schopnosti rozhodovat o sobě samých. Ale především je nutné, abychom takto začali také skutečně jednat. Třeba hned teď, na přímých i internetových Občanských sněmech. Kdybychom totiž čekali na prosazení občanských práv shora, žili bychom ještě v podmínkách nevolnictví. Lidská a občanská práva si lid vybojoval vždy sám. V mnoha evropských státech už vznikají občanská hnutí, která vidí cestu k odvrácení krize v nastolení systému přímé demokracie. Ale je zřejmé, že přímá demokracie je řešením jen části problému. Stejně tak musí být totiž nalezen nový model demokratické ekonomiky, která bude sloužit komplexním zájmům občanů a nikoliv jen jedinému cíli – maximalizaci zisku velkých akcionářů. Vedle dalšího rozvoje demokracie je životně důležité vytvořit takový ekonomický systém, který nebude ohrožovat přežití lidstva rozsáhlou devastací přírody a jehož prosperita nebude založena na růstu zbrojních zakázek, který nakonec vždy ústí v nějakou další válku. Některá z těchto válek by také mohla být poslední. Je varující skutečností, že po pádu SSSR není svět bezpečnější. Právě naopak! Zbrojní výdaje a válečné nebezpečí ještě vzrostlo. Naděje většiny lidí jsou zklamány. Naléhavost změny proto stále roste.